

.Resolució 325/2026, de 26 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 2454/2025

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya, Departament d'Interior i Seguretat Pública

Informació reclamada: Informes sobre dues actuacions davant d'una escola.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: En aquest supòsit el Departament va desestimar inicialment la SAIP fent referència als atestats però aquesta feia referència a "informes" sense més concreció. En el marc de la Reclamació el reclamant formula un seguit de preguntes que entén que s'haurien d'haver inclòs en els informes. Malgrat el Departament, en l'informe emès a petició d'aquesta Comissió, dona explicacions, no aclareix si es disposa o no d'altres informes més enllà dels atestats. I aquesta Comissió vol palesar que si existeixen informes previs a la SAIP tenen la consideració d'informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, i qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit. Per això, aquesta Comissió considera, i reiterem novament, que si existeixen altres informes en relació amb les actuacions (exclosos els atestats) que permetin conèixer altres elements de l'actuació policial és pertinent estimar parcialment el dret d'accés. Per al cas que no disposi d'informes (més enllà dels atestats i que siguin preexistents a la sol·licitud), ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació. Amb tot és important advertir al Departament que, si disposa d'aquesta informació, té responsabilitat exclusiva d'aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució així com els límits previstos en l'article 21 LTAIPBG.

Paraules clau: Generalitat. Departaments. Persones físiques. Actuacions policials. Informes. Atestats. Reclamació contra denegació. Límits. Infraccions. Seguretat pública. Dades especialment protegides. Interès general. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 14 de novembre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 2454/2025, presentada per una persona física contra el Departament d'Interior i Seguretat Pública (DISP) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no se li ha lliurat la informació sol·licitada.
2. El 25 d'octubre de 2025 la persona reclamant sol·licita al Departament d'Interior, en relació amb uns incidents al voltant de l'Institut-escola Joan Sallarès i Pla els dies 20 i 22 d'octubre de 2025, el següent: "Demano que em feu trasllat dels diferents informes que, sobre aquestes dues actuacions, han elaborat els Mossos d'Esquadra".

3. El 12 de novembre de 2025 el Director general de la Policia resol denegar l'accés a la informació sol·licitada d'acord amb les següents consideracions:

“- Respecte els fets ocorreguts el dia 20 d'octubre davant el centre educatiu l'Institut-Escola Joan Sallarès i Pla de Sabadell, els Mossos d'Esquadra van estendre atestat policial que es va adreçar al Jutjat d'Instrucció en funcions de guàrdia de Sabadell i que consta que el destinatari final és el Jutjat d'Instrucció núm. 2 de Sabadell.

- D'acord amb el que disposa l'article 292 i següents de la Llei d'Enjudiciament Criminal, l'atestat policial és una documentació que elabora la Policia Judicial davant la comissió d'un fet presumptament delictiu amb un únic destí i objecte, que és posar-ho a disposició de l'autoritat judicial o fiscal per tal que procedeixi a la seva investigació i, en el seu cas enjudiciament, mitjançant la incoació del procediment judicial penal que correspongui en atenció a la qualificació jurídica dels fets.

- En aquest sentit, i en tant que els atestats formen part d'un procediment judicial, fa que estiguin sotmesos a les mateixes exigències de secret que les diligències judicials, tal i com preveu l'art. 301 de l'esmentada Llei d'Enjudiciament Criminal, que estableix que “les diligències del sumari seran secretes fins que s'obri el judici oral amb les excepcions determinades en la present Llei”.

Refereix la “sentència núm. 61/2020 de 8 setembre de 2020, dictada pel Jutjat Central Contenciós Administratiu núm. 11 en el procediment ordinari núm. 116/2019, estimatòria del recurs contenciós administratiu promogut contra una resolució del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno segons la qual “los atestados policiales pierden la naturaleza puramente administrativa que podría tener un informe elaborado en un Ministerio, pues al formar parte de las actuaciones judiciales cuya comisión se investiga y, eventualmente se enjuicia, pasa a formar parte del expediente judicial y por ello, la autoridad competente para otorgar o no el acceso a los mismos es la judicial, por cuanto constituyen parte de la documental obrante en el procedimiento, al igual que un informe pericial, o cualquier otro documento.” I la resolució 70/2022, de 19 d'agost d'aquesta Comissió que diu: “En primer lloc, és dubtós que el cos de Mossos d'Esquadra, quan actua com a policia judicial, sigui un subjecte obligat per l'LTAIPBG i no quedi exclòs del seu àmbit d'aplicació, com ho estan els òrgans judicials dels quals depenen quan actuen amb aquesta funció (...) Tampoc es podria afirmar que sigui informació vinculada a l'exercici de les funcions públiques d'un subjecte obligat per l'LTAIPBG, com el Departament d'interior al qual s'adreça la reclamació, perquè el cos de Mossos d'Esquadra les ha elaborat amb funcions de policia judicial, i no governativa, per a una autoritat judicial i no governativa, i amb la finalitat d'impulsar actuacions penals que, en tot cas, resten completament excloses de l'àmbit d'actuació i de decisió politicoadministrativa de la Generalitat, i reservades als òrgans judicials (...) Finalment, perquè aquests òrgans judicials, que són qui disposa materialment d'aquests atestats policials elaborats pels Mossos d'Esquadra com a

policia judicial, no són un subjecte obligat al dret d'accés per l'LTAIPBG, que exclou del seu àmbit d'aplicació l'administració de justícia”.

Per tant, els atestats policials objecte d'aquesta reclamació han estat elaborats en l'exercici de funcions de policia judicial, es troben sota la custòdia del jutge o del ministeri fiscal i estan relacionats amb les tasques d'auxili al poder judicial en la investigació i persecució de delictes que corresponen al Cos de Mossos d'Esquadra quan actua com a policia judicial”.

4. Respecte a aquesta denegació la persona reclamant manifesta en la Reclamació el següent:
“Entenc perfectament que es negui l'accés a l'atestat elaborat pels mossos. Tanmateix, el que jo demano és la informació administrativa prèvia i posterior. Com van preparar les actuacions? Quants efectius van preveure fer servir? Quins recursos materials i humans, van enviar? D'on van obtenir la informació per actuar? Amb quins criteris van dimensionar l'operatiu? Amb quins informes van treballar per avaluar els riscos de violència? Si van rebre sol·licituds d'actuació i de qui? Després de l'atestat es van justificar despeses? Pagament d'hores extres? Van existir noves informacions? etc. Tot això, i altres que ara no se m'acuden, ha d'haver-se reflectit en informes merament administratius als que vull tenir accés.”
5. El 3 de desembre de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació
6. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació al Departament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la. Vençut el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Administració
7. El 17 de gener de 2026 la persona reclamant presenta una comunicació a la GAIP indicant que vol conèixer l'estat de tramitació de l'expedient “Des de llavors, no he rebut cap comunicació per part de l'ajuntament ni per part vostra. M'agradaria conèixer l'estat de tramitació de l'expedient així com la documentació que heu generat la GAIP internament i també la dirigida a la Direcció General de la Policia.”
8. El 5 de febrer de 2026 aquesta Comissió informa a la persona reclamant de l'estat de tramitació de la Reclamació i li tramet documentació obrant a l'expedient administratiu generada per la GAIP. Concretament: el trasllat de la Reclamació 2454/2025 al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya i requeriment de documentació (03/12/2025).

9. El 9 de febrer de 2026 aquesta Comissió rep l'informe emès pel Departament que fa les següents consideracions:

“Única.- Els dies 20 i 22 d'octubre de 2025 es va desplegar un operatiu dels Mossos d'Esquadra davant l'Institut-Escola Joan Sallarès i Pla per la possible presència de grups antagonics en un acte polític. L'objectiu era prevenir enfrontaments i garantir la seguretat, l'ordre públic i al mateix temps el dret de reunió.

Per aquest motiu, tant el dia 20 com el 22 d'octubre, es va establir un dispositiu preventiu de seguretat amb unitats d'ordre públic i de seguretat ciutadana, que tenia com objectiu evitar possibles enfrontaments. En aquests dispositius van intervenir un total de 30 efectius: 24 d'ordre públic, 4 de seguretat ciutadana i 2 més com a caps dels esmentats dispositius policials. Els vehicles presents al lloc eren vehicles logotipats de seguretat ciutadana i vehicles policials especials amb equipament antiavalots. El dispositiu del dia 20 d'octubre es va iniciar a les 16.20 i va finalitzar a les 21.40 hores i el dispositiu del dia 22 d'octubre es va iniciar a les 17.10 i va finalitzar a les 20.40 hores.

En relació amb el cost del desplegament dels efectius que van cobrir ambdós dispositius, cal assenyalar que el pressupost de la Direcció General de la Policia està integrat amb un únic estat de despeses i aquest en diverses partides pressupostàries. En aquest sentit, el pressupost és el que es determina en els comptes generals de la Generalitat per a cobrir les despeses en recursos humans i materials necessaris del Cos de Mossos d'Esquadra, independentment dels serveis policials que realitzin.

Pel que fa a les preguntes relacionades amb la planificació dels dispositius policials i de l'obtenció d'informació per part dels Mossos d'Esquadra, cal indicar que aquesta informació no pot ser aportada, en tant que la divulgació d'aquestes dades pot suposar un risc per la seguretat pública. Difondre informació detallada sobre les actuacions policials destinades al manteniment de l'ordre públic i a la garantia de la seguretat pública, en una àrea geogràfica concreta i per uns esdeveniments en concret, permetria a terceres persones inferir patrons operatius que comprometria l'eficàcia de les futures actuacions policials i, en conseqüència, suposaria un risc tangible per a la seguretat pública, atès que la predictibilitat de l'actuació policial és un factor que pot ser aprofitat per la comissió d'actes il·lícits.

En aquest sentit, la informació que es denega es fonamenta en l'article 21.1 apartat a) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que estableix que el dret d'accés pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la seguretat pública. Per aquest motiu, la protecció i no difusió de la informació operativa ha de prevaldre sobre l'interès en l'accés públic a la planificació dels dispositius policials i a com van obtenir informació els Mossos d'Esquadra per dur a terme les

actuacions dels dies 20 i 22 d'octubre de 2025 al voltant de l'Institut-Escola Joan Sallarès i Pla de Sabadell, per tal de garantir la seguretat i el manteniment de l'ordre públic”.

10. El 12 de febrer de 2026 la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant i li atorga un termini de 3 dies hàbils perquè comunicui el que consideri pertinent, amb l'advertiment que si no ens comunica el contrari, entendrem que dona resposta a la sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació. La notificació va ser acceptada el dia 17 i transcorregut el termini indicat aquesta Comissió no ha rebut cap tipus de comunicació.
11. El 20 de febrer la persona reclamant presenta la seva disconformitat i fa les següents consideracions:

“Primera

Respecte de la descripció i enumeració dels recursos humans i materials fa una referència generalista a aquests. No diferencia el detall del desplegament del primer operatiu del detall del segon. Indica inici i final de cada operatiu, però no l'inici i final de la disposició dels recursos. Indica de forma agregada els recursos posats a disposició dels dispositiu sobre el terreny, físicament presents, però no els recursos fets servir per la planificació i gestió de material necessari per a la seva execució.

Aquestes dades eludides són dades importants per al càlcul de despesa.

Segona

Respecte del control de la despesa, manifesta que la Direcció General de la Policia comptabilitza un únic estat de les despeses, però al mateix temps que aquest estat compta amb el registre de diverses partides pressupostàries sense indicar les que es van dedicar a cadascun dels dispositius.

Aquesta consideració de l'informe, tal vegada descriu un control pressupostari ajustat al dret administratiu. Tanmateix, aquest control sembla massa lax considerant les exigències de les lleis de control pressupostàries d'un estat —i d'una policia— modernes.

En qualsevol cas, l'informe eludeix fer trasllat de les partides pressupostàries afectades per l'execució de cadascun dels dos operatius.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret d'accés parcial a la informació sol·licitada i límits

En primer lloc, en aquest supòsit, cal concretar l'objecte de la reclamació. La informació sol·licitada és el trasllat dels diferents informes que, sobre dues actuacions en una escola, han elaborat els Mossos d'Esquadra. Posteriorment, i arran de denegar l'accés per considerar que "els atestats policials objecte d'aquesta reclamació han estat elaborats en l'exercici de funcions de policia judicial, es troben sota la custòdia del jutge o del ministeri fiscal i estan relacionats amb les tasques d'auxili al poder judicial en la investigació i persecució de delictes que corresponen al Cos de Mossos d'Esquadra quan actua com a policia judicial", la persona reclamant accepta la denegació pel que fa als atestats, però considera que la seva sol·licitud es referia a "informació administrativa prèvia i posterior" (vegeu antecedent 4).

Aquesta concreció realitzada forma part dels arguments exposats en la Reclamació i, per tant, es van traslladar al Departament.

Estrictament, l'objecte de la sol·licitud d'accés a la informació són els "diferents informes que, sobre aquestes dues actuacions, han elaborat els Mossos d'Esquadra" i en el marc de la reclamació, a tall d'explicació de l'objecte, la persona reclamant fa un seguit de preguntes (antecedent 4) per concretar allò que considera que s'hauria d'haver consignat en informes.

Per la seva part, el Departament havia desestimat la sol·licitud donant resposta pel que fa als atestats.

Entenent aquesta Comissió que la petició fa referència a informes en relació amb les actuacions dels dies referits i que aquests informes, no necessàriament s'han de limitar als atestats i sobre els quals el

Departament ja s'havia pronunciat, va admetre provisionalment la Reclamació i va sol·licitar el corresponent informe.

En l'informe rebut, malgrat donar explicacions molt detallades del dispositiu preventiu de seguretat, nombre d'efectius que hi van intervenir i les franges horàries de la intervenció, informació respecte al pressupost i informar que no pot atendre "les preguntes relacionades amb la planificació dels dispositius policials" invocant l'article 21.1.a) LTAIPBG, no aclareix si es disposa o no d'altres informes més enllà dels atestats. I respecte a aquest informe la persona reclamant fa un seguit de consideracions (antecedent 11).

Un cop contextualitzada la reclamació, aquesta Comissió vol palesar que si existeixen informes previs a la SAIP (incloguin o no les preguntes formulades per la persona reclamant com a aclariment), aquests tenen la consideració d'informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, perquè són "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualsevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la mateixa Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Quant als límits previstos en l'article 21.1 LTAIPBG que puguin concórrer en la informació sol·licitada (insistim, informes), atès que el Departament no ho ha aclarit, pertoca a aquesta Comissió la seva valoració de forma exclusiva. Aquesta Comissió, i ho reiterem, a manca d'haver pogut verificar-la de forma fefaent, aquesta Comissió aprecia que aquesta informació podria estar afectada pel límit previst en l'apartat a) seguretat pública (invocat ja pel Departament per donar resposta a les preguntes plantejades per la persona reclamant) i b) "La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries".

Pel que fa a les dades personals, tenint en compte el motiu pel qual es van produir aquestes actuacions, hi podria haver, dades especialment protegides (article 23 LTAIPBG) (ideologia, origen racial, comissió d'infraccions penals o administratives)¹.

¹ Aquesta Comissió ha pogut verificar que les actuacions es van produir per la confrontació arran d'una convocatòria de VOX davant de l'escola i persones que van realitzar una contraprotesta denunciant la islamofòbia de l'acte.

Dit això, tenint en compte que l'aplicació dels límits al dret d'accés a la informació pública s'han d'aplicar d'acord amb llur finalitat, les circumstàncies del cas concret, i que s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret (article 20.2); que l'article 22 estableix que els límits ha d'atendre les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés; i que l'article 25.1 preveu que si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades; aquesta Comissió considera, i reiterem novament, que si existeixen altres informes en relació amb les actuacions (exclosos els atestats) que permetin conèixer altres elements de l'actuació policial és pertinent estimar parcialment el dret d'accés.

Per al cas que no disposi d'informes (més enllà dels atestats i que siguin preexistents a la sol·licitud), ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligada per aquesta resolució a elaborar-les per satisfer la reclamació.

Amb tot és important advertir al Departament que, si disposa d'aquesta informació, té responsabilitat exclusiva d'aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals en el moment d'executar d'aquesta resolució així com els límits previstos en l'article 21 LTAIPBG.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents. I l'article 67 i 68 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxius i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. I en cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el seu compliment.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atesos aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de febrer de 2026, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 2454/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir al Departament d'Interior que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir al Departament d'Interior a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 2454/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.